

Ущина Валентина. Фрактальная природа субъектного позиционирования в англоязычном дискурсе риска. В статье рассматривается понятие позиции субъекта дискурсивной деятельности (англ. – *stance*, далее – *позиция СДД, станс*) в дискурсивной среде англоязычной ситуации риска. Теоретической основой для анализа такого сложного дискурсивного явления как позиционирование послужила методика фрактальной геометрии, которая позволяет его изучение в динамическом ключе, говоря о дискурсе не просто как о динамической системе, а как о целостной творческой среде, в которой станс выступает не структурой-иерархией, а структурой-процессом. В рамках фрактальной парадигмы позиция СДД трактуется как фракталообразная структура или когнитивно-дискурсивный конструкт, репрезентирующий рекуррентные и самоподобные конститuentы идентичности как системы (физической, биологической, социальной, коммуникативной, дискурсивной), находящейся в процессе своего становления и характеризующейся нестабильностью и хаотичностью, которая, однако, постоянно эволюционирует к стойкому, упорядоченному целому. Обнаружены и проанализованы языковые ресурсы, используемые субъектами ситуации риска для актуализации эпистемического и аффективного компонентов позиционирования как составных частей их ситуативных идентичностей.

Ключевые слова: позиция субъекта дискурсивной деятельности, позиционирование, дискурс риска, идентичность, фрактальная динамика, фракталообразная структура, треугольник станса, эпистемическая позиция, аффективная позиция.

Ushchyna Valentyna. The Fractal Nature of Stancetaking in the English Risk Discourse Situation. In this article the discourse stance is studied in the communicative conditions of the English risk discourse situation. Methodology of fractal geometry served a theoretical framework for analyzing this complicated and dynamic phenomenon. Such an approach permitted treating discourse not only as a dynamic system, but as a complex creative environment, in which stance is construed and manifested not as a hierarchical structure, but as a structure-process. In the fractal paradigm the stance is understood as a fractal-like structure or cognitive-discursive construct representing recurrent and self-similar constituents of identity as a physical, biological, social, communicative system, which is in the process of continuing changes. This system is characterized by instability and flexibility, which however tends to an integrated whole. This study determines and analyses the various language means used by the risk subjects to actualize the epistemic and affective stances, constituting their situational identities.

Key words: stance, stancetaking, risk discourse, identity, fractal dynamics, fractal-like structure, stance triangle, epistemic stance, affective stance.

Стаття надійшла до редколегії
08.04.2015 р.

УДК 811.111'06'42'38

Тетяна Яхонтова

Жанр наукового проекту: комунікативно-функціональні та структурно-семантичні характеристики

Статтю присвячено осмисленню місця наукового проекту у жанровому різноманітті сучасної науки та виявленню й аналізу його комунікативно-функціональних і структурно-семантичних характеристик. Дослідження здійснено у межах нового жанрознавчого напрямку – лінгвістичної генології наукової комунікації. Науковий проект – складник макрожанру «подання на грант» – міждискурсивного утворення, у якому перетинаються інституційно-діловий та науковий дискурси. Провідна функція проекту – персуазивно-промоційна, оскільки він комунікативно спрямований на те, щоб переконати рецензентів і грантодавців профінансувати пропонуване дослідження. Тексти наукових проектів складаються з п'яти або шести графічно виокремлених частин із підзаголовками, що охоплюють вісім функціонально-сміслових компонентів. Семантична структура і композиція наукових проектів вирізняються ригідністю, яка, проте, надає достатньо можливостей для успішної експліцитної та імпліцитної реалізації комунікативної спрямованості жанру.

Ключові слова: жанр, лінгвістична генологія, наукова комунікація, науковий проект, жанрова мета, жанрова гра, структурно-семантичні характеристики.

Постановка наукової проблеми та її значення. Жанр наукового проекту (англ. *research project*) відіграє надзвичайно важливу роль у сучасній англомовній науці, а саме у сфері просування

нового наукового знання. У науковому проекті його автор-адресант – науковець або група науковців – окреслюють майбутнє наукове дослідження, щоб отримати фінансування на його проведення. Попри своє важливе значення, жанр наукового проекту досі привертав увагу лише обмеженого кола науковців – переважно американських фахівців у галузі риторики [4–6], а його функції та місце в англомовній науковій комунікації недостатньо чітко окреслені. Отже, **мета** цієї статті – осмислити роль англомовних наукових проектів у розвитку сучасної науки і виявити їх провідні комунікативно-функціональні і структурно-семантичних характеристики. Дослідження здійснено в межах нового жанрознавчого напрямку – *лінгвістичної генології наукової комунікації* [2].

Жанровий аналіз функціонально-структурних особливостей наукового англомовного проекту реалізовано на матеріалі 72 текстів жанру, підготовлених у таких галузях, як педагогіка, методика викладання рідної та іноземної мов, культурна антропологія та психологія розвитку. Усі тексти автентичні, тобто написані реальними науковцями (1–2 автори) і подані на отримання грантів. Корпус текстів наукових проектів – латентного, «таємного» жанру, тексти якого ніколи не оприлюднюються, – збирався з 1998 року завдяки особистим контактам автора статті, налагодженим під час професійної діяльності у міжнародних наукових спільнотах. Зважаючи на «прихований» характер жанру, у цитованих далі фрагментах було зроблено спробу вилучити те, що могло б ідентифікувати автора або проект; у більшості випадків наведено фрагменти наукових проектів, які оприлюднювались в анотаціях проектів після прийняття рішення про їх фінансування. Усі проекти (за винятком одного) успішні, тобто було прийнято рішення про їх підтримку.

Науковий проект у жанровому ландшафті сучасної науки. Науковий проект – складник макрожанру «подання на грант» (англ. *grant application, grant proposal*), який може містити досить багато інших жанрів-документів, таких, як анотація проекту, пропонований бюджет, автобіографія науковця, рекомендаційні листи, спеціальні анкети тощо. Подання на грант є міждискурсивним утворенням, у якому перетинаються інституційно-діловий та науковий дискурси [1]. Власне ж науковий проект – це квінтесенція подання на грант, оскільки його якісні характеристики передусім зумовлюють можливість надання фінансування. Наукові проекти подаються на розгляд різних фінансових донорів, державних, корпоративних (приватних) або благодійних, їх оцінюють спеціально створені відбірні комітети (суворо анонімні для аплікантів), члени яких (англ. *proposal, або project referee/reviewer/reader*) рецензують проект і тим самим надають підстави спонсорам прийняти рішення щодо нього. Відбірні комітети зазвичай складаються зі спеціалістів широкого профілю, здатних оцінити проект за провідними методологічними критеріями, що застосовуються до наукового знання з різних галузей. Отже, тексти-реалізації цього жанру завжди беруть участь у конкурентній боротьбі, часто запеклій, оскільки фінансування науки в усьому світі є доволі гострою проблемою (загальновідомо, що нині воно становить приблизно 1,5–3 % ВВП у розвинутих країнах).

Науковий проект помітний у жанровому ландшафті сучасної науки, адже здобування грантів на проведення наукових досліджень є важливим видом комунікативно-професійної діяльності усіх науковців, що працюють у глобальному контексті. Система надавання грантів склалася у минулому столітті і стала найпомітнішою у його другій половині. Її виникнення, очевидно, зумовлено безпрецедентним зростанням обсягів наукового знання й усвідомленням його важливості для науково-технічного прогресу і розвитку суспільства, що змусило бізнес і державні структури зрозуміти потенційно прибуткову роль інвестицій у науковий пошук. Отже, комбінування двох різних за своєю природою чинників розвитку суспільства у XX столітті – власне наукового та ринкового – допомогло сформувати грантову систему у її сучасному вигляді. Слід зазначити, що ця комунікативна практика відображає ціннісні орієнтації ринкового суспільства, де конкурентна боротьба вважається стрижнем суспільного прогресу в усіх сферах. Таким чином, наука стала суб'єктом ринкових відносин і учасником ринкових процесів за посередництвом заохочувальних грантів.

Комунікативно-функціональні характеристики наукового проекту. Головна жанрова мета наукового проекту – персуазивна, тобто він комунікативно спрямований на те, щоб переконати рецензентів і грантодавців профінансувати пропоноване дослідження [11]. Відповідно, персуазивна функція є його домінантою, хоча наукові проекти виконують також певну інформативну роль (функцію), оскільки подають наукові відомості та окреслюють новий науковий зміст. Проте, цю функцію слід розглядати як *субординативну* щодо *домінантної* персуазивної функції, яка зумовлює жанрову специфіку наукового проекту.

Слід зазначити, що переконування у валідності одержаних наукових результатів і цінності проведеного дослідження притаманно усім провідним науковим жанрам, хоча ступінь його інтенсивності та експліцитності суттєво варіює, досягаючи апогею у жанрі наукового проекту. Домінування персуазивної функції у цьому комунікативному форматі відображає індивідуальне та суспільне значення для узагальненого адресанта (який в сучасній англійській мові номінується як *author of the proposal/project, grant writer, applicant, proposer, grant seeker*) його жанрової інтенції – отримання фінансування, що становитиме основу його професійної діяльності, кар'єри та визнання у соціумі. Відповідно, роль адресанта специфічна: він виступає, по суті, «прохачем», який ще й має зберегти обличчя і показати себе як гідного кандидата. Отже, кожний автор наукового проекту водночас займається самопрезентацією (своєї наукової пропозиції і себе) та переконуванням, що дає підставу трактувати домінуючу функцію цього жанру не лише як персуазивну, а як *персуазивно-промоційну*.

З лінгвістичних позицій переконування можна визначити як процес специфічного вибору і вживання мовцем певних мовно-риторичних засобів для такого впливу, який би або змінив мовно-соціальну поведінку його комунікантів, або зміцнив їхні актуальні погляди, цінності та вірування [8]. Інгерентною характеристикою переконування є, таким чином, інтенційність, а також інтерактивність, діалогічність, оскільки воно завжди, експліцитно або імпліцитно, спрямовано на певну аудиторію.

Переконування як лінгвокомунікативна категорія у межах наукового проекту передбачає певний баланс протилежних за своїм аксіологічним потенціалом риторичних прийомів і мовних засобів, покликаних ефективно вплинути на адресатів проекту і водночас не порушити етичних норм наукового спілкування, що зумовлює певну стриманість, вуальованість оцінок і суджень. Специфіка адресантно-адресатної конфігурації – повна «відкритість» адресанта, беззаперечний доступ до усіх документів якого має адресат (член відбірної комітету) та його «прихованість» для самого автора проекту – створює певну інтригу в інтеракції у межах жанру, яка до того ж має моральний аспект: адже, прохання про надання перемоги одному проекту означатиме в соціокомунікативному контексті жанру програш іншого апліканта. Тому узагальнені адресант і адресат наукового проекту грають у своєрідну *жанрову гру*, у якій один учасник хоче примусити іншого прийняти і схвалити його ідеї, судження, плани, методи тощо, а другий прагне ухилитися від комунікативного тиску, щоб точніше оцінити зроблені наукові пропозиції та мати можливість їх відкинути. Така метафора гри як варіанта комунікативної боротьби у межах жанру дає змогу краще зрозуміти складність процесу вербалізації зусиль адресанта, під час якого він має урівноважити інформативні, персуазивні та самопромоційні аспекти своєї індивідуальної реалізації жанру наукового проекту.

Структурно-семантичні особливості наукових проектів. Структурно-сміслові конвенції текстів наукових проектів чітко регламентовані ззовні, оскільки їх, зазвичай, наперед формулюють грантодавці у відповідних рекомендаціях. Більше того, тлумачення таких порад та навчання написання грантових пропозицій є предметом численної кількості публікацій, які постійно видають у багатьох розвинутих країнах світу. Вони варіюють у діапазоні від статей з порадами про те, що слід писати у наукових проектах [10], а чого треба уникати [6], до великих за обсягом книг (наприклад, [7]). Найважливішими ж моментами написання наукових проектів традиційно вважаються привернення уваги рецензента з першого абзацу тексту, ясність і рецептивна доступність у формулюванні цілей, демонстрація дослідницького контексту (включно з теоретичним), свіжість підходу й оригінальність ідей та методологічний ригоризм [9].

Сьогодні фізичним субстратом жанру є ідентичні електронні та паперові версії текстів. Електронний варіант проекту (найчастіше як *PDF*-файл), разом з усіма супутніми документами, подається через спеціальні віртуальні платформи в Інтернеті, які створюють фонди-грантодавці. Рецензенти ж проекту, зазвичай, працюють з їх роздрукованими паперовими версіями. Така практика стала повсякденною порівняно недавно, із поч. ХХІ ст. До того часу наукові проекти в комплекті заявки на грант подавалися лише у паперовому вигляді і надсилалися поштою на адресу, надану потенційним грантодавцем.

Дослідники, які вивчали жанр наукового проекту (переважно в аспекті його семантичної структури), констатували наявність таких функціональних елементів його смислової організації:

- 1) «територія», тобто окреслення контексту, у якому проводитиметься пропонуване дослідження;
- 2) «прогалина» – зазначення проблеми у науковій галузі апліканта, яку він прагне розв'язати;
- 3) «мета» – формування головної цілі дослідження;

- 4) «засоби» – методи і процедура дослідження, план дій і завдання, що ведуть до реалізації мети;
- 5) «аналіз попередніх досліджень», тобто огляд публікацій у сфері наукових зацікавлень апліканта;
- 6) «досягнення» – очікувані результати та/або наслідки дослідження;
- 7) «значення», тобто важливість проекту для наукової галузі, інституції або суспільства;
- 8) «констатація компетентності», тобто заява апліканта про його спроможність успішно імплементувати проект завдяки наявним кваліфікаціям, досвіду, знанням та умінням [3–5; 10].

Ця функціонально-сміслова організація дещо корелює зі структурними особливостями наукових проектів. Як показав аналіз відібраного корпусу, тексти проектів виглядають достатньо гомогенними з погляду структурно-композиційної організації, яка містить заголовок проекту, його основний текст і список посилань – у середньому 20–25 позицій. В одному з текстів спостерігався такий факультативний для цього жанру елемент, як епіграф.

Тексти проектів вирізняються однотиповим формальним структуруванням з графічно акцентованими (жирним шрифтом) назвами-рубриками (іноді з підрубриками), що ділять текст на 5–6 структурних частин. Ці частини репродукують, без усяких семантичних девіацій, зазначені вище смислові елементи, хоча і в певних комбінаціях. Так, три перші елементи («територія», «прогалина» та «мета») подаються як *Statement of Purpose*, а інші – з назвами, що відповідають таким складникам: *Research Methodology* («засоби»), *Previous Research in the Field* або *Theoretical Overview* («аналіз попередніх досліджень»), *Expected Outcome* або *Achievements* («очікувані результати», «досягнення проекту»), *Importance* або *Significance of Results* («значення»). Певна варіативність спостерігається лише у місці функціонально-сміслового елемента «аналіз попередніх досліджень», який може або передувати опису методів, або розміщуватися після нього. Єдина помітна відмінність – використання елемента «констатація компетентності», який з'являється у текстах невеликої кількості проектів під назвою «*Other Considerations*» і який, очевидно, факультативний порівняно з усіма іншими функціонально-семантичними складниками наукових проектів.

Логіко-сміслова та формально-композиційна структури наукових проектів надають достатньо можливостей для експліцитної та імпліцитної реалізації персуазивно-промоційного потенціалу жанру. Так, в інтродуктивному компоненті *Statement of Purpose* просування головної ідеї проекту здійснюється риторичними стратегіями зазначення прогалін у наявному знанні або контраргументацією, часто разом з порушенням наукового питання, наприклад: *In developing an approach to language use as social action, many linguistic anthropologists have moved away from discussing individual to focusing on dialog among multiple social participants. Yet if anthropologists relocate processes of social reproduction and social change to the local level, how can we then relate these processes to social movements occurring at the macro level?* Завершується цей текстовий блок обов'язковим проголошенням мети проекту, сформульованої достатньо прискіпливо, іноді у декількох реченнях: *The main goals of my study are to: broaden discourse about the means and ends of scientific literacy and strengthen bridges between cognitive theories of learning and sociocultural activity perspectives that situate individual growth within interpersonal and community contexts.* Таке чітке, конкретне формулювання цілей є конвенцією цього жанру, особливу важливість якої усвідомлюють і грантодавці, й апліканти.

У блоках опису методів і способів реалізації цілей та аналізу попередніх досліджень (*Research Methodology*, *Previous Research in the Field*) промоційний аспект проекту реалізується імпліцитно, поданням огляду літератури, у якому висвітлюються праці, що створюють контекст для проведення пропонованого дослідження, або ретельним описом дослідницьких процедур, наприклад: *Researchers will share their knowledge in order to gain a deeper insight into the milestones in literacy development and the cognitive linguistic and contextual factors that explain achievements in literacy competence... Particular effort will be devoted to test the effectiveness of teaching practices on these achievements. Sharing of expertise will enable to generalize the use of digital tools for online analyses of reading and writing processes as well as the use of computational tools for the analyses of the written products.* Тим самим автор позиціонує себе, хоча й імпліцитно, як обізнаний, підготовлений науковець, потенційно здатний успішно імплементувати проект.

Найцікавішими ж у наукових проектах є останні структурно-сміслові елементи (*Expected Outcome* або *Achievements* та *Importance* або *Significance of Results*), специфічні саме для цього формату наукової комунікації, що створюють спеціальний комунікативно-текстовий простір для експліцитного саморекламування ідей проекту та особи апліканта. У передостанньому блоці автори проектів стисло

висвітлюють найцікавіші зі своїх результатів з акцентуванням особливо важливих потенційних надбань: *This project ... offers fresh perspectives on leadership development in relation to race, culture, and school/family/community contexts...* У наведеному прикладі звертає на себе увагу експліцитне позитивне оцінювання проекту адресантом, яке реалізується крізь меліоративну лексему *fresh*.

В останньому семантичному елементі – *Importance* або *Significance of Results* – спостерігається інтенсифікація позитивного оцінювання та рекламування автором свого доробку. Комунікативне призначення цього блоку – переконати адресатів жанру у важливості пропонованого проекту в науковому та суспільному контекстах. Тому автори намагаються тут показати результати своїх пропозицій як такі, що задовольняють типові уявлення англомовних наукових спільнот, наприклад: *The project will contribute to creating more awareness of issues related to literacy and literacy development on a local and national level and will contribute to adapting curricula to the needs of students and to developing and implementing more effective teaching strategies.* У прикладі акцентується (за допомогою лексеми *contribute*) внесок апліканта у двох суспільних парадигмах – локальній і національній, що є серйозною заявкою на особливу цінність пропонованого дослідження.

Слід відзначити, що два останні блоки вирізняються значним риторико-стилістичним забарвленням порівняно з попередніми елементами, які у всіх текстах характеризуються достатньою нейтральністю викладу у дусі наукової об'єктивності. Поява ж цих двох останніх елементів створює своєрідний ефект стилістичного «вибуху», у якому наукові претензії претендента на грант набувають асертивний, майже нав'язливий характер, притаманний рекламному дискурсу.

У деяких текстах цей ефект підсилюється наявністю додаткового блоку *Other Considerations*, у якому аплікант стисло описує свої наукові та особистісні якості або певні умови і ситуації, релевантні для успішної імплементації проекту: *Based on my experience during preliminary fieldwork, I do not foresee any major difficulties which might obstruct my research: the villagers were cooperative and interested in my research However, if difficulties do arise, I could easily transfer my research to one of several other villages which I visited in 1995, and in which I have already made contacts. ... The project is also feasible, since I have several contacts in R. villages near my original field site...* Цей скорочений структурно-смісловий фрагмент вирізняється особливою асертивністю, яку створює, зокрема, докладність в описі різних аспектів підготовленості апліканта до втілення проекту. Отже, провідна персуазивно-промоційна функція жанру наукового проекту реалізується експліцитно, відверто асертивно та рекламно, у його двох або трьох останніх структурно-сміслових елементах.

Щодо розміру частин тексту, то помітно превалює перша частина *Statement of Purpose*, яка об'єднує три семантичних елементи, а також секція *Methodology*, яка вирізняється не лише обсягом, а й особливою деталізованістю викладу, навіть з додатковим структуруванням. Загалом формальне членування текстів вирізняються не тільки рекурентністю відтворення, а й більшим, порівняно з іншими науковими жанрами, збігом з їхньою концептуально-сміисловою організацією, тобто складові елементи семантики жанру виокремлюються формально, як текстові блоки. Такий високий рівень формалізованості та текстової відтворюваності жанру наукового проекту, очевидно, зумовлено імперативністю правил його побудови, які жорстко задають грантодавці, і відхилення від яких аж ніяк не толеруються. Отже, науковий проект вирізняється високою *ригідністю структурно-сміислової організації*.

Висновки й перспективи подальшого дослідження. З'ясування комунікативно-функціональної сутності жанру наукового проекту та виявлення його провідних структурно-семантичних характеристик слід доповнити аналізом особливостей його мовностилістичного втілення. Сукупно такі дані матимуть не лише евристичне, а й педагогічне значення, оскільки можуть використовуватись у навчанні аспірантів і молодих дослідників жанрових аспектів сучасної англомовної наукової комунікації.

Джерела та література

1. Сошникова Р. С. Проектная заявка как речевой жанр : автореф. дис. ... канд. филол. наук : 10.02.04 «Германские языки» / Р. С. Сошникова. – Самара, 2010. – 24 с.
2. Яхонтова Т. В. Лінгвістична генологія наукової комунікації : [монографія] / Т. В. Яхонтова. – Львів : Вид. центр ЛНУ ім. І. Франка, 2009. – 420 с.
3. Connor U. Linguistic analysis of grant proposals: European Union research grants / U. Connor, A. Mauranen // English for Specific Purposes. – 1999. – Vol. 18. – № 1. – P. 47–62.

4. Connor U. The genre of grant proposals: A corpus linguistic analysis / U. Connor, T. Upton // *Discourse in the Professions: Perspectives from Corpus Linguistics*. – North America : Benjamins, 2004. – P. 235–256.
5. Connor U. Variation in rhetorical moves in grant proposals of US humanists and scientists / U. Connor // *Text*. – Berlin, 2000. – Vol. 20. – № 1. – P. 1–28.
6. Jakob E. How to Fail in Grant Writing [Electronic resource] / E. Jakob, A. Porter, J. Podos, B. Braun, N. Johnson, S. Vessey // *The Chronicle of Higher Education*. – March 10, 2012. – Access mode : <http://chronicle.com/article/How-to-Fail-in-Grant-Writing/125620/>.
7. Johnson-Sheehan R. *Writing Proposals* / R. Johnson-Sheehan. – 2nd edition. – London : Longman, 2008. – 288 p.
8. *Persuasion across Genres: Emerging Perspectives* / Ed. by P. T. Virtanen, H. Halmari. – Amsterdam and Philadelphia : Benjamins, 2005. – 267 p.
9. Przeworski A. The Art of Writing Proposals: Some Candid Suggestions for Applicants to Social Science Research Council Competitions [Electronic resource] / A. Przeworski, F. Salomon. – Access mode : <http://www.ssrc.org/publications/view/7A9CB4F4-815F-DE11-BD80-001CC477EC70/>.
10. Tseng M.-Y. The genre of research grant proposals: Towards a cognitive-pragmatic analysis / M.-Y. Tseng // *Journal of Pragmatics*. – 2001. – Vol. 43. – № 8. – P. 2254–2268.
11. Verba C. Writing a fellowship proposal or statement of purpose [Electronic resource] / C. Verba. – October 16, 2001. – Access mode : <http://www.gsas.harvard.edu/academic/fellowships/essays.html>.

Яхонтова Татьяна. Жанр научного проекта: коммуникативно-функциональные и структурно-семантические характеристики. Статья посвящена осмыслению места научного проекта в жанровом разнообразии современной науки и анализу его коммуникативно-функциональных и структурно-семантических характеристик. Исследование осуществлено в рамках нового жанроведческого направления – лингвистической генологии научной коммуникации. Научный проект входит в состав макрожанра «заявка на грант» – интердискурсивного образования, в котором пересекаются институционально-деловой и научный дискурсы. Главной функцией проекта является персуазивно-рекламная, поскольку он коммуникативно направлен на то, чтобы убедить рецензентов и грантодателей профинансировать предлагаемое исследование. Тексты научных проектов состоят из пяти или шести графически выделенных частей с подзаголовками, которые охватывают восемь функционально-смысловых элементов. Семантическая структура и композиция научных проектов отличаются ригидностью, которая, однако, предоставляет достаточно возможностей для успешной эксплицитной и имплицитной реализации коммуникативной направленности жанра.

Ключевые слова: жанр, лингвистическая генология, научная коммуникация, научный проект, жанровая цель, жанровая игра, структурно-семантические характеристики.

Yakhontova Tatiana. The Genre of the Research Project: Communicative, Functional, Structural and Semantic Characteristics. The paper considers the place of a research project in the genre landscape of modern science and analyzes its communicative, functional, structural, and semantic characteristics. The study was conducted within the framework of a new genre-centric approach – linguistic genology of research communication. The research project is part of the «grant application» macrogenre – an interdiscursive formation, where institutional, business and scientific discourses intersect. The main functions of the project are persuasive and promotional since its communicative aim is to convince reviewers and donors to finance the proposed study. Texts of research projects normally consist of five or six graphically marked parts with subtitles, which embrace eight functional semantic components. The semantic structure and composition of research projects are marked by rigidity, which, however, provides ample opportunity for successful explicit and implicit realization of the communicative purpose of the genre.

Key words: genre, linguistic genology, research communication, research project, genre purpose, genre game, structural and semantic characteristics.

Стаття надійшла до редколегії
31.03.2015 р.